

Imponert over Sisa

Jonas Gahr Støre er søkkimponert over Sisa kultursenter.

Av Hanne Larsen
hanne@altaposten.no

Onsdag denne uka var Jonas Gahr Støre i Alta hvor han i et tett pakket program tok seg tid til et særskilt vellykket besøk ved Sisa kultursenter. Innimellom nepalsk dans og somalisk mat fortalte Støre den mangfoldige forsamlingen at han kjente til Sisa fra sin tid i Røde Kors.

– Jeg er meget imponert over hva Sisa har utviklet seg til å bli, uttalte en veltillpass Støre.

Ville ikke dra
For utenriksministeren var så å si på hjemmehane i det internasjonale miljøet, og han tok seg god tid til å snakke med flyktningene og andre Sisa-venner, som brukerne av kultursenteret omtaler seg selv som. En smakebit fra kultursenterets egen kokebok og musikalske godbiter signert Ivar Thomassen var andre ting som ministeren nøt på sin visitt.

– Fyren ville jo ikke gå ut. Han skulle bare være her en halvtime, men ble faktisk ganske mye lenger, sier

en leende Sisa-gründer John Tore Martinsen i etterkant av besøket.

Ikke et tørt øye
Det var Alta Arbeiderpartis og Sisa-styremedlem Hanne Rosenberg som hadde klart å få Støre til Sisa på kort varsel, etter ønske fra Martinsen.

– Det var så flott og gripende. Ikke minst da Birgitte Lund fortalte hva Sisa hadde betydd for henne. Ikke et øye var tørt, sier Rosenberg som forteller at hun syntes det var helt på sin plass å invitere Støre til Sisa som hun mener er en viktig samfunnsmessig arena.

– Jeg er så stolt av det pulserende livet som har oppstått på Sisa, sier Rosenberg.

Bra timing
Besøket var midt i blinken for John Tore Martinsen
– Vi hadde faktisk en slags baktanke med å invitere utenriksministeren hit, og det handler om at vi er med i et samhandlingsprogram kalt Palestina vision som går ut på å knytte bånd mellom palestinerne i Palestina og palestinerne i Norge og flere andre land, forteller Martinsen som forteller at nynniflyttet altaværing Adham Banishamasah fra Palestina allerede har vært i møte med Utenriksdepartementet i Oslo.

Positiv til planen
I tillegg til Palestina vision-samarbeidet har Sisa selv tatt initiativ til å lage en webside som knytter sammen land som Norge, Palestina, Russland og Polen. De har også startet arbeidet med en egen kulturavis.

– Støre lyttet og nikket ivrig da vi la frem planen for han, sier Martinsen, som forteller at Sisa har søkt UD om 45.000 kroner for å videreutvikle prosjektene sine.

– Vi håper på positivt svar for vi reiser til Palestina allerede i slutten av september, sier han.

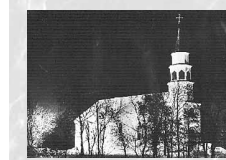
Skaper arbeidsplasser
Martinsen synes det er viktig å få frem at Sisa bruker de menneskelige ressursene som finnes i de over tjue organisasjonene knyttet til sentret.

– Vi skal skape arbeidsplasser for asylsøkere, reparere datamaskiner, starte med re-design av kler og begynne med leksehjelp. Sisa er ikke et sted der man sitter passiv og mottar hjelp. Vi skaper aktivitetene selv, sier Sisa-lederen.

TRIVDES HOS SISA: Jonas Gahr Støre var i sitt rette element da han besøkte Sisa kultursenter på onsdag. (Foto: Sisa)

ANDAKT

Jesus fra Bossekop – en fabel

Bortsett fra en ganske spesiell historie omkring hans fødsel, var Jesus en forholdsvis vanlig Bossekop gutt. Han spilte mye fotball i barndommen, hang litt på Boré i tendrene, gikk tømmerlinja på videregående og begynte å jobbe farens snekkerfirma som voksen. Han var en trivelig og godt likt kar som ingen hadde noe å utsette på. Han fikk litt pepper da han runda trede og var fremdeles ugift, men de fleste regna vel med at familielivet kom for han som for andre, etter hvert.

Det var først etter en gudstjeneste i Elvebakken Kirke at uron begynte å melde seg. Jesus ba presten om ordet etter prekenen og kunne da meddele forsamlingen at han var ingen ringere enn Guds egen sønn! Folk tok det først som en dårlig og meget drøy spøk. Men noe med abortet og autoriteten han sa det på gjorde at de ført skjønne at det var det ikke. Da kom sjokket, sinnet, forundringen. Guds sønn?

Kort tid etter gikk det rykter om at i et bryllup i Kautokeino hadde Jesus kommet de tusen gjestene til unnsenting da drikkevarene begynte å opphøre, og gjorde littervis av vann til vin. Så kom historiene om helbredelser. Mennesker som møtte Jesus ble helbredet. Av alle slags sykdommer. Og etter hvert opererte han ikke alene. Han fikk sine disipler som var sammen med han.

To brødre fra Kronstad som var i ferd med å overta farens entreprenørfirma og to brødre fra Nerskogen som hadde kjørt maskiner siden de var 10, hadde blitt en av hans nærmeste. Men også en av A-lagsspillerne på fotball-laget til Alta var i hans følge, også en bartender på Barila, en av gjengangerne til politiet, en flykting, en student på Høgskolen, en som hadde sittet rullestol men som nå hadde blitt helbredet, en som lenge hadde slitt med nervene og en unggutt fra miljøet på Huset. Denne selsomme forsamlingen begynte å gjøre merkelige ting sammen med Jesus. Også alene. De ba for folk! Overalt! Og mennesker ble faktisk friske! Unge og gamle! Kvinner og menn! Det gikk ikke en dag på City uten at noe spektakulært skjedde! Flere og flere syke og skada mennesker trakk opp på City for å møte Jesus og kanskje selv kunne bli friske. Helsepersonellet var skeptiske, og frarådet folk å gå, men ønsket om helbredelse var for sterkt til å de lidende brøydre seg. Mennesker med MS, Parkinson, reumatisme, ryggplager, kreftdiagnoser, idrettskader,

diabetes, svaksynte og hørselshemmede, trafikkskadete, psykisk syke kom på egen hånd eller ved hjelp av venner eller familie, til Jesus og vennene hans for å bli helbredet. Og under og mirakler skjedde! Lgjen og lgjen!

Alta stod på hodet! Ingenting var som før! Bedrifter, familier, idrettslag og kafeer var forandret! I stedet for å snakke om vær og vind snakket folk om Jesus! Hva han hadde gjort og sagt!

Ringene etterfølgere ble større og større. Men også motstanderne. Kirka og menighetene var delt. Noen var overbegeistret for Jesus og fulgte han i ett og alt, andre var fra seg av sinne, redsel og frustrasjon. Ingenting var som før! Folk flokket seg rundt Jesus. Flere og flere ville høre hva han hadde å si, ville se hans gjerninger. På Storsenteret og Parkenteret var det flere besøkende enn noen sinne, men handelen gikk ikke opp, menneskene var mer opptatt av å være sammen med Jesus enn å shoppe. Kafene og utestedene der Jesus var fikk en helt spesiell hellig og varm atmosfære som tiltrakk mennesker og gjorde dem mye gladere, og avslappet enn det kaffen eller alkoholen noen gang hadde klart. Finnmarkshallen ble etter hvert ikke bare brukt til idrettsarrangement, stadig var hallen fylt av begejstrede masser rundt Jesus.

Miraklene fortsatte å skje. Ikke bare i form av ytre tegn og under, men også i hjertene til folk, og i relasjonene. Folk ble venner rundt Jesus. Gamle fiender strekte ut hånden til hverandre og snakket i sammen. Tilgav hverandre. Fremmedfrykt måtte vike for interesse og omtanke, masker av vellykthet ble kastet, folk ble friere, sanner.

En salig blanding av ulike typer mennesker hang sammen med Jesus. Men aller mest de som hadde blitt mer og mer lykkelige eller folkesky med årene. Stoffmisbrukerne. De kriminelle. Psykisk syke. Sammen med Jesus følte de seg trygge. Sammen med Jesus følte de seg oppreist. Elsket.

Mange som så disse menneskene i Jesus sitt følge ble ikke bare sjokkerte, men også veldig skeptisk til Jesus. Han kunne jo umulig ha rent mel i posen når han var i følge med dem? Andre igjen ble forlegne og flau da de husket sine egne fordommer og mangel på respekt for andre mennesker. Men i stedet for å bli fordømt av Jesus for sin ukjærlighet, ble de møtt med tilgivelse og nåde.

Altaposten og Finnmark Dagblad gikk som varmt hvetebødd. Hver dag hadde de noe nytt å fortelle. Tema valget var uvanlig for de livssynsnytrale avisene, men de kunne ikke la være å sette fokus på denne Jesus fra Bossekop - som hevdet å være Guds sønn, dette opptok nemlig folk, han var høyst aktuell!

Noe var i ferd med å skje på innsiden av menneskene. Noe var i ferd med å skje med Alta.

Margit Djuve Elland

Ble gode ambassadører for Loppa

Sisa og kommende sosialarbeidere valgte Øksfjord da de skulle ha faglig og sosialt fellesskap.

Av Arne Hauge
arne@altaposten.no

Det var forrige torsdag at en flokk på nærmere tretti Sisa-brukere og høgskolestudenter dro utover for å ha det trivelig i lavvo i parken vis a vis rådhuset i Øksfjord. Studentene er førstestårs sosionomstudenter, og fra vårt flerkulturne

LETT PÅ LABBEN: Arabisk dans falt i smak hos de som turte prøve. (Foto: Aul Kirsten Inmjør, Hif)

MUSIKK SKAPER FELLESSKAP: Den kjente musikeren Halgeir Pedersen fra Øksfjord dukket opp i Palestina-lavvoen. Her ble det full fart, og etterpå var det jamssesjon. (Foto: Adham/Vannebo)

senter Sisa deltok det spesielt mange palestinere. Den faglige hensikten var å la studentene bli bedre kjent med aktører i lokalsamfunnet, og den sosiale hensikten sier seg nesten selv. Å bli kjent med hverandre og lokalsamfunnet.

Fullt og varmt
– Det ble en fantastisk flott tur med kjempetemning hele veien, selv om mange var trøtte etterpå, forteller multikunstneren Karl Helge Vannebo fra Sisa. Han forteller at det ble rigget til

en drøss lavvoer på plassen, og særlig knyttet det seg interesse til Palestina-lavvoen. Der var det fullt og varmt til enhver tid, og mange øksfjordinger tok også turen innom. Elever fra 5. til 7. klassetrinn fra Høgten skole var innom campen på fredag morgen, og bildestillingen fra Palestina gjorde sterk inntrykk, får vi vite.

Nye ambassadører
Det ble servert utenlandsk mat til alle som var sulne, det ble danset palestinsk dans, og om kvelden var Halgeir Pedersen og flere

OPPRINNELIGE TONER: Her ser vi elever fra Høgten ungdomsskole prøve seg på det australske instrumentet Didgeridoo. Håndlaget av Karl Helge Vannebo, fra utsøkte materialer sponset av Polyfemo. (Foto: Adham/Vannebo)

andre lokale musikere innom, og da ble det også jamssesjon etterpå, opplyser Vannebo.
– Om studentene bidro? I høyeste grad. Helt garantert at de trivdes, så her har Øksfjord fått seg mange nye ambassadører, tror

Karl Helge Vannebo. Overnattingen i lavvo var nytt og spennende for mange, campen hadde også et eget samisk telt, og Vannebo nyttet høvet til å vise fram reinen sin, kunstinstallasjonen.

– Dette fristet til gjentakelse. Noe som helst, avrunder Vannebo.
■ Vi tar med at campen ble arrangert av Sisa kultursenter og Høgskolen i Finnmark, institutt for sosialarbeiderutdanningene.

BLANDET DRØPS: Studentene kom fra hele landet og fra Sisa som det folk fra hele verden. Også øksfjordingene kom innom parken og fikk smakebiter av eksotisk sang, dans og mat. (Foto: Adham/Vannebo)

POPULÆRT: Palestina-lavvoen samlet mye folk, hvor det var sang, dans og tradisjonell mat i tillegg til bildestilling. (Foto: Adham/Vannebo)